

Ennakkoratkaisukysymykset

Olosuhteissa, joissa

- a) turvallisuus- ja tiedustelupalvelujen mahdollisuudet käyttää niille toimitettuja valikoimattomia viestintätietoja ovat olennaisia Yhdistyneen kuningaskunnan kansallisen turvallisuuden suojaamiseksi, mukaan lukien terrorismin torjunnan, vastavakoilun ja ydinaseiden leviämisen estämisen aloilla;
- b) turvallisuus- ja tiedustelupalvelujen valikoimattomien viestintätietojen käytön keskeinen osatekijä on se, että löydetään aiemmin tuntemattomia kansallisen turvallisuuden uhkia käyttämällä kohdentamattomia suureen tietomäärään käytettäviä tekniikoita, jotka edellyttävät, että valikoimattomat viestintätiedot kootaan yhteen paikkaan. Sen pääasiallinen hyöty on nopeassa kohteen tunnistamisessa ja kehittämisessä sekä siinä, että se on toiminnan perustana välittömän uhan ilmetessä;
- c) sähköisen viestintäverkon ylläpitäjien ei edellytetä tämän jälkeen säilyttävän valikoimattomia viestintätietoja (pidempään kuin sen tavanomaiset liiketoimintaa koskevat vaatimukset edellyttävät), jotka säilyttää valtio (turvallisuus- ja tiedustelupalvelut) yksin;
- d) kansallinen tuomioistuin on todennut (tietyin varauksin), että turvallisuus- ja tiedustelupalvelujen valikoimattomien viestintätietojen käyttöä koskevat takeet ovat yhteensopivia Euroopan ihmisoikeussopimuksessa asetettujen vaatimusten kanssa;
- e) kansallinen tuomioistuin on todennut, että vaatimukset, jotka on täsmennetty 21.12.2016 annetun tuomion Tele2Sverige ja Watson ym., C-203/15 ja C-698/15 (EU:C:2016:970) 119–125 kohdassa (jäljempänä tuomiosta Watson johtuvat vaatimukset), – jos niitä sovelletaan – tekisivät tyhjäksi turvallisuus- ja tiedustelupalvelujen kansallisen turvallisuuden varmistamiseksi toteuttamat toimenpiteet ja näin vaarantaisivat Yhdistyneen kuningaskunnan turvallisuuden, esitetään seuraavat kysymykset:
  - 1) Kun otetaan huomioon SEU 4 artikla ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annetun direktiivin 2002/58/EY⁽¹⁾ (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) 1 artiklan 3 kohta, kuuluuko Secretary of Staten sähköisen viestintäverkon tarjoajalle antamaan ohjaavaan määräykseen sisältyvä vaatimus siitä, että tämän on toimitettava valikoimattomia viestintätietoja jäsenvaltion tiedustelu- ja turvallisuuspalveluille, unionin oikeuden ja sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivin soveltamisalaan?
  - 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, sovelletaanko tällaiseen Secretary of Staten antamaan ohjaavaan määräykseen joitakin tuomiosta Watson johtuvista vaatimuksista tai muita vaatimuksia Euroopan ihmisoikeussopimuksessa asetettujen vaatimusten lisäksi? Jos näin on, miten ja missä laajuudessa näitä vaatimuksia sovelletaan, kun otetaan huomioon se, että tieto- ja turvallisuuspalvelujen on ehdottoman tarpeellista käyttää suurien tietomäärien hankintaa ja automaattisen tietojenkäsittelyn tekniikoita kansallisen turvallisuuden suojaamiseksi, ja se, miten laajalti näitä mahdollisuuksia – jos ne ovat muuten Euroopan ihmisoikeussopimuksen mukaisia – tällaisten vaatimusten asettaminen voi vakavasti haitata?

⁽¹⁾ Henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12.7.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL 2002, L 201, s. 37).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Općinski sud u Rijeci (Kroatia) on esittänyt 9.11.2017 – Anica Milivojević v. Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(Asia C-630/17)

(2018/C 022/42)

Oikeudenkäyntikieli: kroaatti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Općinski sud u Rijeci

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Anica Milivojević

Vastaaja: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 ja 63 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaisten kansainvälisiä piirteitä sisältävien lainasopimusten mitättömyydestä, jotka Kroatian tasavallassa on tehty luvattomien luotonantajien kanssa, annetun lain (Zakon o nišetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom; Narodne novine nro 72/2017) ja erityisesti kyseisen lain 10 §:n kanssa, jossa säädetään sellaisten lainasopimusten ja niihin liittyvien oikeustoimien mitättömyydestä, jotka on tehty (kyseisen lain 1 §:ssä ja 2 §:n 1 momentissa tarkoitettun) velallisen ja (saman lain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettun) luvattoman velkojan välillä tai jotka perustuvat tällaiseen sopimukseen, vaikka ne on tehty ennen kyseisen lain voimaantuloa, jolloin mitättömyyden katsotaan syntyneen sopimuksen tekohetkellä, mistä seuraa se, että kunkin sopimuspuolen on palautettava toiselle kaikki, mitä mitättömän sopimuksen perusteella on saatu, ja, milloin tämä on mahdotonta tai kyseisen toimenpiteen luonne estää palauttamisen, suoritettava vastaava rahamääräinen korvaus, joka perustuu tuomioistuimen antaman ratkaisun ajankohtana vallitsevaan hintatasoon?
- 2) Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1215/2012 (uudelleenlaadittu) ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohtaa ja 25 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä sellaisten kansainvälisiä piirteitä sisältävien lainasopimusten mitättömyydestä, jotka Kroatian tasavallassa on tehty luvattomien luotonantajien kanssa, annetun lain (Narodne novine nro 72/2017) 8 §:n 1 ja 2 momentin säännösten kanssa, joissa säädetään, että kansainvälisiä piirteitä sisältäviä lainasopimuksia koskevissa oikeusriidoissa velallisen voi nostaa kanteen luvattoman velkojaa vastaan sen valtion tuomioistuimissa, jossa jälkimmäisellä on kotipaikkansa, tai, luvattoman velkojan kotipaikan sijainnista riippumatta, sen paikkakunnan tuomioistuimissa, jossa velallisella on asuinpaikka tai kotipaikka, kun taas laissa tarkoitettu luvaton velkoja voi nostaa velallista kanteen ainoastaan sen valtion tuomioistuimissa, jossa velallisella on asuinpaikka tai kotipaikka?
- 3) Onko kyse asetuksen N:o 1215/2012 17 artiklan 1 kohdassa ja unionin vakiintuneissa oikeussäännöissä tarkoitettua kuluttajasopimuksesta silloin, kun lainanottaja on luonnollinen henkilö, joka on tehnyt lainasopimuksen tarkoituksenaan sijoittaa lomahuoneistoihin voidakseen tarjota kotitaloudessaan matkailijoille majoituspalveluja?
- 4) Onko asetuksen N:o 1215/2012 24 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että Kroatian tuomioistuimet ovat toimivaltaisia käsittelemään asian, jossa vaaditaan lainasopimuksen ja notaarin vahvistaman kiinnitysselvityksen toteamista mitättömiksi ja kyseisen luoton vakuuden tehdyn kiinnityksen poistamista kiinnitysrekisteristä, tilanteessa, jossa lainasopimuksesta johtuvien veloitteiden täyttämisen vakuudeksi on kiinnitetty velallisen Kroatiassa sijaitsevaa kiinteää omaisuutta?

Kanne 5.12.2017 – Euroopan komissio v. Irlanti

(Asia C-678/17)

(2018/C 022/43)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. J. Loewenthal ja A. Bouchagiar)

Vastaaja: Irlanti